

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande wonden die in haer herte gheschreuen zijn geworden ende
oeffeninge tot de vijf H. vvonden. Dat III. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

wederom tot sijn stilte keert / op dat ghy my al-
 tijt moeght binden so deuoot als ghy my v seluē
 altijt verdoout teghenwoordich / ende daer dooz
 gelieue v my te bzingen tot soodanige volmaect-
 heyt / als v rechtbeerdicheyt opt toe heeft mogen
 laten aen v bermherticheyt / te bzingen een siele
 die beswaert was met het gewicht des lichaems
 ende v ganschelijck wederstont / ende dat v mijn
 leste wrafsamen gelieue te ontfangen met de vaste
 omheltingen / ende het aldercrachtichste kuschē /
 op dat sonder vertoeuen mijn siele haer daer
 mach binden / daer ghy sonder plaetse / ende on-
 berdeypt in v bloeyende ewicheyt / met den Va-
 der / ende den H. Gheest leeft ende regneert Godt
 in onbersterffelijcke eeuwen der eeuwen. Amen.

Vande wonden die in haer herte gheschreuen zijn
 geworden ende oeffeninge tot de vijf H. vvonden.

DAT IIII. CAPITTEL.

In t'beginfel van dese dinghen / te weten / int
 eerste / oft tweede iaer gelijck ick ghelooue / alst
 winter was / soo hebbe ick in eenen boec gevon-
 den een gebedeken in dese woorden. Heere Iesu
 Christe Sone vanden leuenden Godt / gont my
 dat ick wt ganschcher herten / ende volle begeerte /
 ende doztiger siele / tot v magh misnen geest stie-
 ren / ende in v den aldersoetsten mijnen Gheest
 herscheppe / ende dat mijnen geheelen geest / ende
 alle mijn binnenste mach hūgen naer v / die zijt
 de waerachtige salicheyt. Schryft o alderberm-
 hertichste Godt / alle v wonden in mijn herte /
 met v costelijck bloet / op dat ick daer in lese / v
 pijn / v samen oock v liefde / ende laet de gedach-
 tenisse van v wonden gheduerlijck bliuen int
 verholen van mijn herte / ende laet de droefheyde
 van

Een de-
 uoot ghe-
 bedeken.

van v medelyden in my verweckt worden/ ende den vrant van v liefde in my onsteken worden. Gunt my ooc dat alle schepselen my versmaepelijc worden/ ende dat ghy alleen soet ghebonden wort in mijn herte. Welck ghebedeken my aen ghenaeem zynde / nam hoor my dat dickwils te gebuycken / waer toe ghy / die nimmermeer en versmaept het wenschen vande cleyne / v roeghes boeght hebt om de daet te gonne van hoor sepde ghebedeken. Want na cozten tydt op dien selfsten winter / sadt ick naer de vesperen om te collatien / in onsen Reuenter / besijden een per soone / aende welcke ick mijn secreet van sulcke saken eenichsins te kennen hadde gegeuen. En dat selfste stelle ick hier by als boozcomende tot nutbaerheyt des lesers / te weten. Dat ick dickwils onderbonden hebbe / dat in my vermeerdert is ghewerft de viericheydt der deuotie dooz soodanige ontdeckinge. Maer oft uwen Gheest dat gebocht heeft / mynen Heere / mynen Godt / oft eenige menschelijcke geneeghetheyt / en soude ick niet vastelijc connen weten / hoe wel dat ick van eenen verstaen hebbe die in soodanige dingē geoeffent was / dat in diergelijcke dingen alre profijtelijck beropenbaert / niet daerom aen een pegelijck : maer alderbest aen sulcke die niet alleenlijck dooz een minnelijcke tronwicheydt met ons by is / maer oock dooz de eerweerdicheyt van meerder te zijn ons ouerhoofst wort ghebonden. Nochtans ghelijck ick geseyt hebbe nademael dat dit my oubekent is / so bebele ick al aen v mijnen getrousten besorger / dooz wiens Geest (die bouen den honich soet is) alle cracht der hemelen bestaet. Indien dat soodanige viericheyt wt een menschelijcke geneeghetheyt gesproten was / soo ist des veramelijcker dat ick

Parenthe
sis oft
russchen
sprekinge

Aen vrie
dat men
de godt-
vruchtige
secreten
sal mede
deylen.

my berwoype inden afgront des dancſeggings/
hoe ghy o Godt meeweerdliker v beweerdicht
hebt te boegen het gout van v onprijſeerlijcheyt
met het ſijck van myn berwoyentheyt/om dat
d' nimmers ſo de geſteenten bande gratien aen my
eleuen ſoudē. Ic ſegge dan/ als ic op de boozſey-

Vervolgh

de ure ſittende in onſen Keuenter/ mijn gedach-
teniffe deuotelijck beſich hadde met diergelycke
dingen/ ſo hebbe ic geboelt dat van Godts wegē
my alderonweerdichſte gegont waren de gauē/
die ic met het boozſeyde gebedekē begeert hadde.
Want ic hebbe verſtaen dooz den geest dat bin-
nen in mijn herre als in lichamelijcke plaerſen
ingedrukt waren/ die eerweerdighe ende aenbid-
delijcke lictteekenen van v alderheplichſte won-
den/ dooz de welke wonden ghy mijn ſiele ghe-
neſen hebt/ ende my als toeghebzocht den croes
van v hemelſche liefde. Maer noch en heeft mijn
onweerdicheyt den afgront vā v goedertierent-
heyt niet wtgeput gebonden: maer daer-en-bo-
uen hebbe ick noch ontfanghen dooz die bouen-
ouerbloedicheyt van v alderliberaelſte milcheyt
deſe onberſwijgelijcke gauē/ dat ſo dickwils als
ic alle dagen my beneerſtigen ſoude inden geest/
om te beſoecken de ſegelen bande amoureuſe in-
druckinge met de 5. beerſen banden Pſalm 102.
Benedic anima mea Domino, dat ick my niet en
ſoude connen beclagen van geen beſondere wel-
daet ontfangen te hebben. Want ic hebbe van v
gheleert dat ick dooz het eerſte beers Benedic
anima mea, &c. ſoude moghen te neer leggen aen
de h. wonden van v ſalige voeten/ alle den roeft
van mijn ſonden / ende de verſmaetheyt bande
wereltſche ghenoechte/ daer na dooz het tweede
beers. Benedic & noli obliuiſci, &c. ſoude mogē
afwaſſen int amoureuſe vat dat my wtgebloet

In haer
hertevor-
den ghe-
druckt de
lickteec-
kenen vā
de vvon-
den des
Heeren

Pſai. 102

heeft bloet ende water/ alle smetten vande blee-
 schelijcke ende verganckelijcke genoechten dooz
 het derde beers. Qui propitiatur, &c. loopen-
 de met rust des Geests om te rusten tot de sint-
 ker wonde/ inde selue als een duyne inde steen-
 rotse mijnen nest mochte maken / daer na dooz
 het vierde beers. Qui redimit de inieritu, &c.
 gaende aen de rechter handt / dat ick al dat my
 onbzect inde volmaectheydt der deuchden daer
 tot my soude vast betrouwende eyghenen vant
 gene daer booz my als gheset is van v goet/ om
 daer mede fraey verciert te worden. Dooz het
 vijfde beers. Qui replet in bonis, &c. nu alle be-
 schaemtheit der sonden gesupuert zijnde/ en de
 armoede der verdiensten verbult zijnde/ hoe wel
 ic onweerdich ware van v alderghewenste ende
 soetste tegenwoordicheyt / dat ic nochtans dooz
 v soude verdienen weerdich ghenoech te worden
 om my te verheugen in v supuerste omhelsinghe.
 Waer mede ic belijde dat my gegeuen is sulchs
 als dooz het gebedt begeert wort / te weten / dat
 ick in haer soude lesen/ v pyne / r'samen oock v
 liefde. Maer helaes dat heeft cozten tijdt in my
 geduert/ hoe wel dat ickt v niet en wijte dat ghy
 het my ontrocken hebt/ maer ick beclage dat ic
 dat dooz mijn eygen onachtsaemheydt verlozen
 hebbe/ het welc nochtans v onmetelijcke berm-
 herticheyt ende ouerbloedige goedertierenheydt
 dooz de vingeren siende my de eerste ende meeste
 gauen / te weten / de indzuckinghe der wonden
 sonder mijn verdiensten ende my dat niet schul-
 dich zijnde/ zijt bewarende tot desen tegenwoor-
 digen tijt toe/ waer booz v zy eere ende regeringe
 lof/ ende iubilatie tot de eewige eewen. Amen.

Oefse